

Uit: De verNIEUWEnde KERK door Govert van der Boom (2012)

7.2 Samen bouwen aan Drielanden

De Hervormd/Gereformeerde samenwerking komt in een stroomversnelling als in 1993 in de kerkenraad van de Nieuwe Kerk de vraag rijst wat te doen met kerkenwerk in Drielanden. De snel groeiende nieuwe wijk aan de andere zijde van de A28 is op dat moment al berekend op 2.500 woningen, dus duizenden inwoners. Wat later zal Drielanden zich gaan voorbereiden op 4.700 woningen. Zou de kerk ook daar geen presentie moeten tonen?

Veel nieuwe bewoners zijn afkomstig uit de buurgemeenten. Te vaak gaat zo'n gezinsverplaatsing gepaard met kerkverlating. Ligt hier geen opdracht om dwalende schapen op te vangen en onderdak te brengen? Direct besluit de kerkenraad van de Nieuwe Kerk dit idee ook bij de gereformeerde broeders en zusters in de week te leggen, en zo komen op 4 oktober 1995 in de Plantagekerk de ambtsdragers van beide kerken bijeen voor bezinning. Inleiders zijn twee deskundigen in gemeentebouw: ds. Marinus Noorloos, op dat moment de pionier/voorganger van de SoW-gemeente Lelystad en ir. Frits Kroese, de stedenbouwkundige van de Gemeente Harderwijk. Effect van de positieve stemming op deze ambtsdragersvergadering is dat de twee kerken gezamenlijk in Drielanden op pad gaan. In 1997 wordt besloten 'te komen tot een relatief zelfstandige SoW-wijkgemeente in Drielanden waarbij gestreefd wordt naar eigen huisvesting.' Dat laatste is niet eenvoudig, want in heel Drielanden met bijna louter weilanden en maïsvelden is nergens een ruimte te vinden voor meer dan pakweg vijftien personen. Illustratief hiervoor: voor de eerste bijeenkomst van de kerk in de wijk, in de zomer van 1998, vinden de pioniers onderdak in twee partytenten op het schoolplein van de tijdelijke schoolwoningen aan de Trombonedreef.

De zondagse diensten kunnen op 29 november 1998 van start gaan in basisschool De Triangel. De Vereniging voor Christelijk Onderwijs is bereid de hal van de splinternieuwe school hiervoor bouwkundig enigszins aan te passen. Zo wordt het kerkenwerk in Drielanden de liefdesbaby van de hecht samenwerkende Gereformeerde en Nieuwe Kerk. Deze gaan op zoek naar een predikant voor 50%. Op 12 maart 2000 wordt ds. Florida de Kok bevestigd als wijkpredikant. Opmerkelijk is dat de getalsverhouding tussen hervormde en gereformeerde leden, in 'oud' Harderwijk half-om-half, zich ook vertoont in Drielanden. In 1997 bijvoorbeeld telt de gemeente er 81 huishoudens van gereformeerde signatuur en 91 die bij het bureau van de Nieuwe Kerk zijn ingeschreven.

Kerkelijk Drielanden – dat overigens tot 1995 kerkelijk formeel ligt binnen de grenzen van de Hervormde Gemeente Ermelo - blijft jarenlang een informele wijk met leden van de twee moederkerken, die fifty-fifty de kosten betalen. Ds. De Kok en vanaf september 2007 haar opvolger ds. Lyonne Verschoor-Schuijjer worden bijgestaan door een wijkraad.

Enthousiasme en pioniersgeest van de wijkraad werpen hun vruchten af. De wijkgemeente groeit in tal en activiteit. De ruimte is te klein, en in september 2002 spreekt de wijkraad van Drielanden zich uit voor een eigen kerkgebouw, te bouwen in combinatie met de geplande tweede christelijke school elders in de wijk.

De snelle groei van het aantal leden noopt tot gedegen bouwplannen. Aanvankelijk wil het gemeentebestuur voor kerkdiensten ruimte opnemen in het multifunctionele centrum De Bogen aan het Triasplein. Diverse kerken dienen hun wensenpakket in, maar het complex wordt gerealiseerd zonder grote (kerk)zaal. Voorjaar 2005 tekenen kerk en schoolbestuur daarom de intentieverklaring voor onderzoek naar gezamenlijke bouw van een school/kerkcombinatie.

Ook hierbij speelt de Nieuwe Kerk een actieve rol als bruggenbouwer. In de Centrale Kerkenraad, het contactorgaan van Oude en Nieuwe Kerk, pleit zij voor een gezamenlijk gebouw om zo de kosten te drukken. De Hervormde Gemeente kiest er echter aanvankelijk voor de kerkgangers uit Drielanden op te vangen in Het Anker in Stadsweiden. In 2000 (?) besluit zij alsnog tot kerkbouw in Drielanden, maar dan in eigen beheer. De kerkenraad van de Nieuwe Kerk betreurt dit en schrijft aan de Centrale Kerkenraad: 'Wij hadden graag geprobeerd samen één kerkelijk centrum te bouwen. Natuurlijk zijn wij ons ervan bewust dat er tussen OK en NK verschillen zijn in Bijbeluitleg, opvatting en liturgische vormgeving, maar dat hoeft o.i. niet in te houden dat we niet samen onder één dak onze kerkelijke activiteiten zouden kunnen uitvoeren.' Wanneer twee jaar later blijkt dat beide afzonderlijke bouwplannen te duur uitvallen komen de kerkvoogdijen opnieuw tot elkaar en houden beide PKN-stromingen hun vieringen en bijeenkomsten uiteindelijk onder en-en-het-zelfde dak.

Pijnlijk intermezzo hierbij is wel de breuk tussen de kerk en het christelijk schoolbestuur. Omdat het gezamenlijke kerkgebouw andere eisen stelt komt er een ontwerp voor een groter en daardoor ook duurder gebouw. Dit leidt tot onenigheid over herziening van de eerder overeengekomen huurprijs van elkaars ruimten. School en kerk zouden namelijk elkaars lokaliteiten gaan gebruiken. De besturen slagen er niet in de brug weer te slaan. De 'brandgang' tussen beide gebouwen is een jammerlijk aandenken.

Kerkelijk Centrum De Regenboog aan de Tubadreef opent zijn deuren op 6 februari 2011. Beide kerkelijke richtingen houden er sindsdien in roulerende volgorde op zondagmorgen hun vieringen. Een verstandige maar ook hartverwarmende vorm van samenwerking. Op dat moment is nog niet te voorzien dat in de Algemene Kerkenraad van de Protestantse Gemeente Harderwijk later in dit zelfde jaar het plan ontstaat om elders in Harderwijk twee tot vier andere kerken te sluiten...

Sinds de formele eenwording tot Protestantse Gemeente Harderwijk in januari 2011 heeft Drielanden officieel de status van wijkgemeente. De predikantsplaats wordt uitgebreid van inmiddels 66% naar full time. Het is binnen de Protestantse Gemeente met dertienhonderd leden na de Nieuwe Kerk de grootste wijk. De samenwerking van Gereformeerde en Nieuwe Kerk heeft zijn vruchten afgeworpen.